

POLITECHNIKA POZNAŃSKA

Wydział Architektury

ul. Nieszawska 13A, 60-965 Poznań, tel. +48 61 665 3305, fax +48 61 665 3309

e-mail: office_iau@put.poznan.pl, www.put.poznan.pl

KARTA OPISU MODUŁU ZAJĘĆ

Nazwa modułu/przedmiotu		Kod	
ARCHITEKTURA KRAJOBRAZU		A_K_1.5_004	
Kierunek studiów	Profil kształcenia (ogólnoakademicki, praktyczny)	Rok / Semestr	
ARCHITEKTURA	ogólnoakademicki	III/5	
Specjalność	Przedmiot oferowany w języku:	Kurs (obligatoryjny/obieralny)	
-	angielskim/polskim	obieralny	
Godziny		Liczba punktów	
Wykłady: 15 Ćwiczenia: - Laboratoria: - Projekty / seminaria: 45		4	
Stopień studiów:	Forma studiów (stacjonarna/niestacjonarna)	Obszar(y) kształcenia	Podział ECTS (liczba i %)
I	STACJONARNE	NAUKI TECHNICZNE	4 (100%)
Status przedmiotu w programie studiów (podstawowy, kierunkowy, inny)		(ogólnouczelniany, z innego kierunku)	
kierunkowy		ogólnouczelniany	
Odpowiedzialny za przedmiot: prof. dr hab. inż. arch. Wojciech Bonenberg e-mail: wojciech.bonenberg@put.poznan.pl Wydział Architektury ul. Nieszawska 13C, 61-021 Poznań te tel. 61 665 32 60		Wykładowca: dr inż. Mo Zhou e-mail: mo.zhou@put.poznan.pl Projekty: dr hab. inż. arch. Anna Januchta-Szostak, prof. nadzw., dr inż. arch. Hanna Michalak, dr inż. arch. Dominika Pazder, dr inż. arch. Marzena Banach-Ziaja, dr inż. Mo Zho, dr inż. arch. Joanna Kołata, mgr inż. arch. Agata Florkowska, mgr inż. arch. Xia Wei, mgr inż. arch. Izabela Piklikiewicz-Kęsicka	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności, kompetencji społecznych:			
1	Wiedza:	<ul style="list-style-type: none">student ma uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie wiedzę ogólną obejmującą kluczowe zagadnienia z zakresu projektowania architektonicznego i urbanistycznego,student ma podstawową wiedzę o trendach rozwojowych z zakresu projektowania architektonicznego i urbanistycznego,student ma podstawową wiedzę z zakresu kompozycji architektonicznej i urbanistycznej	
2	Umiejętności:	<ul style="list-style-type: none">student potrafi pozyskiwać informacje z literatury, baz danych oraz innych, właściwie dobranych źródeł, potrafi integrować informacje, dokonywać ich interpretacji, a także wyciągać wnioski oraz formułować i uzasadniać opinie,student potrafi dokonać krytycznej analizy sposobu funkcjonowania i ocenić istniejące rozwiązania, systemy i procesy	
3	Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none">potrafi współdziałać i pracować w grupie, przyjmując w niej różne role,prawidłowo identyfikuje i rozstrzyga dylematy w zakresie różnych sytuacji przestrzennych w skali architektonicznej i urbanistycznej	
Cel przedmiotu:			
1. zapoznanie studentów z architekturą krajobrazu jako dziedziną obejmującą racjonalne kształtowanie otoczenia człowieka, w sposób umożliwiający zaspokojenie nie tylko potrzeb estetycznych, ale również wymogów środowiskowych (przyrodniczych), społecznych, psychicznych, kulturowych, funkcjonalnych i gospodarczych			

2. nauczenie studentów zintegrowanego podejścia do projektowania środowiskowego, w którym architektura krajobrazu jest syntezą związków pomiędzy elementami naturalnymi (np. rzeźba terenu, klimat, istniejąca roślinność) i czynnikami antropogennymi (np. miejscowa tradycja, kultura, gusta, moda itp.).
3. przyswojenie wiedzy teoretycznej dotyczącej związków człowieka w krajobrazem, poznanie zasad i metod zarządzania krajobrazem oraz zrozumienie czynników budujących jakość krajobrazu, takich jak: ekspresja wizualna, różnorodność, czytelność, dostępność, potencjał rozwojowy
4. pobudzenie kreatywności w procesie projektowania architektonicznego uwarunkowanego kontekstem krajobrazowym, poprzez badanie relacji pomiędzy architekturą a środowiskiem przyrodniczym, kulturowym, społecznym, w szczególności umiejętność kreowania relacji pomiędzy tłem krajobrazowym a nowoprojektowanymi obiektami architektonicznymi
5. rozwijanie umiejętności rysowania odręcznego jako narzędzia do badań krajobrazowych, przeprowadzania analiz i ocen otoczenia architektoniczno-urbanistycznego.

Efekty kształcenia

Wiedza:

Efekty kierunkowe		student, który zaliczył przedmiot,	Odniesienie do obszarowych efektów kształcenia
W01	AU1_W03	ma podstawową wiedzę do rozumienia społecznych, historycznych, przyrodniczych, ekonomicznych, organizacyjnych prawnych i innych pozatechnicznych uwarunkowań działalności inżynierskiej oraz ma podstawową wiedzę dotyczącą zarządzania jakością	P6S_WG
W02	AU1_W17	zna problematykę architektury krajobrazu i zrównoważonego rozwoju przestrzennego	P6S_WG

Umiejętności:

U01	AU1_U21	potrafi , rozumiejąc wzajemne relacje obiektu i otoczenia, dokonać identyfikacji istniejących zasobów funkcjonalno-przestrzennych, dokonać ich ewaluacji oraz sformułować odpowiednie wnioski dotyczące możliwych przekształceń w skali architektonicznej i urbanistycznej;	P6S_UW
U02	AU1_U25	potrafi przy formułowaniu i rozwiązywaniu zadań inżynierskich dostrzegać ich aspekty przyrodnicze i krajobrazowe.	P6S_UW

Kompetencje społeczne:

K01	AU1_K05	ma świadomość i rozumie ważność pozatechnicznych aspektów i skutków działalności inżynierskiej, w tym jej wpływu na środowisko i związanej z tym odpowiedzialności za podejmowane decyzje	-
K02	AU1_K09	zdaje sobie sprawę ze społecznych i humanistycznych aspektów pracy architekta – zawodu zaufania publicznego	-

Metody kształcenia

1. Wykład z prezentacją multimedialną / opowiadanie.
2. Projekt.
3. eLearning Moodle (system wspomaganie procesu dydaktycznego i nauczania na odległość).

Sposoby sprawdzenia efektów kształcenia

1. Przeglądy cząstkowe.
2. Przegląd całościowy.
3. Kolokwium zaliczeniowe.

Ocena formująca:

Wykład

- zaliczenie przedmiotu jest uwarunkowane aktywnym uczestnictwem w wykładach i pozytywnym zaliczeniem kolokwium, które obejmuje treści prezentowane na wykładach.

Ćwiczenia

- Ocena aktywnego udział w zajęciach, dyskusji na forum grupy i zaangażowania w prace projektowe,
- Ocena terminowości i jakości wykonania zadań w trakcie przeglądu okresowego i końcowego,
- Ocena grupy polegająca na wyborze trzech najlepszych opracowań końcowych.

Przyjęta skala ocen: 2,0; 3,0; 3,5; 4,0; 4,5; 5,0

Ocena podsumowująca:

Uzyskanie oceny pozytywnej z modułu, zależne jest od osiągnięcia przez studenta wszystkich zapisanych w sylabusie efektów kształcenia.

Wykład

- ocena z kolokwium zaliczeniowego (test wielokrotnego wyboru obejmujący treści przekazywane na wykładach).

Ćwiczenia

- ocena podsumowująca składa się z ocen wystawianych przez prowadzącego w trakcie przeglądu okresowego i końcowego, oceny aktywności i zaangażowania studenta oraz oceny wystawianej przez grupę.

Przyjęta skala ocen: 3,0; 3,5; 4,0; 4,5; 5,0
Przyjęta skala ocen: 2,0; 3,0; 3,5; 4,0; 4,5; 5,0

Treści programowe

Wykłady:

1. Typologia i klasyfikacja form krajobrazowych.
2. Geneza krajobrazów. Ekspresja potrzeb społecznych i psychicznych człowieka w krajobrazie.
3. Jakość wizualna krajobrazu.
4. Formowanie obiektów architektonicznych w krajobrazie
5. Rozwój zrównoważony krajobrazu.
6. Uwarunkowania społeczne rozwoju krajobrazu.
7. Uwarunkowania przyrodnicze i antropogenne rozwoju krajobrazu.

Cwiczenia:

Zadanie projektowe - wpisanie nowoprojektowanej formy architektonicznej w istniejący fragment krajobrazu kulturowego.

A. Dane wyjściowe:

1. Zadane miejsce lokalizacji w istniejącym kontekście krajobrazu kulturowego.
2. Kubatura obiektu, który należy wpisać w istniejący kontekst krajobrazowy.

B. Ogólny opis ćwiczenia

Cwiczenie polega na wpisaniu nowoprojektowanej formy architektonicznej w istniejący fragment krajobrazu kulturowego. Student może dowolnie kształtować wszystkie parametry nowoprojektowanej bryły: jej proporcje, kształt, kolor, fakturę, materiał, wewnętrzne podziały, ażurowość, itp. Może również rozbić zadaną kubaturę na szereg mniejszych brył o różnych własnościach wizualnych. Ważne jest tylko, żeby zadaną kubaturę została ulokowana we wskazanym miejscu (w przypadku rozdrobnienia bryły, kubatura wszystkich części składowych nie może ulec zmianie).

Student powinien rozpoznać podstawowe relacje wizualnie wiążące nowoprojektowany obiekt z istniejącym krajobrazem kulturowym. W tym celu powinien:

1. Wykonać analizę parametrów wizualnych tła krajobrazowego w rozbiciu na elementy cząstkowe:
2. Konfiguracja i pokrycie terenu, dominujące formy zabudowy, plany tła, układ obiektów w planach, dominanty tła, kolor, faktura, materiał, artykulacja, struktura tła, itp.
3. Wykonać analizę parametrów wizualnych nowoprojektowanego obiektu, w rozbiciu na elementy cząstkowe: skala, proporcje, kształt, rozdrobnienie kompozycyjne, kolor, faktura, materiał, artykulacja, struktura obiektu, itp.
4. Zbadać (w formie graficznej) relacje wizualne pomiędzy cząstkowymi parametrami tła krajobrazowego i nowoprojektowanego obiektu.
5. Parametry wizualne nowoprojektowanego obiektu w kolejnych wariantach projektowych należy modyfikować, celem świadomego uzyskania zadanych relacji krajobrazowych: silnego kontrastu wizualnego, silnego podporządkowania („wtopienia”) wizualnego, relacji pośredniej wynikającej z odpowiedniego doboru cząstkowych parametrów wizualnych.
6. Uzyskane warianty są podstawą wyboru rozwiązania projektowego, w sposób kreatywny łączącego nowoprojektowaną bryłę z istniejącym kontekstem krajobrazowym.

Literatura podstawowa:

1. Alexander C. Nature of order. Center for Environmental Structure. Berkeley. 2002-2004.
2. Alexander C., Ishikawa S., Silverstein M. A Pattern Language. Oxford University Press. 1977.
3. Bogdanowski J., Łuczyska-Bruzda M., Novak Z. Architektura Krajobrazu. Warszawa, Kraków. 1981.
4. Böhm A. Architektura krajobrazu, jej początki i rozwój. Skrypt dla studentów wyższych szkół technicznych. Kraków. 1994.
5. Böhm A. Planowanie przestrzenne dla architektów krajobrazu. O czynniku kompozycji. Kraków. 2006.
6. Bonenberg W. Przemysł w mieście. Ekologiczna metoda modernizacji zakładów przemysłowych zlokalizowanych na obszarach intensywnie zurbanizowanych. Gliwice. 1985.
7. Brentano F. Psychologia z empirycznego punktu widzenia. PWN. Warszawa. 1999.

Literatura uzupełniająca:

1. Gołaszewska M. Zarys estetyki. Warszawa 1986.
2. Heidegger M. Bycie i czas. Tłum. B. Baran. Warszawa. 1994.
3. Husserl E. Badania logiczne. PWN. Warszawa. 2006.
4. Kierkegaard S. Okruchy filozoficzne. PWN. Warszawa. 1988.
5. Woźniak C. Martina Heideggera myślenie sztuki. Kraków. 1997.
6. Strzałecki A. Wybrane zagadnienia psychologii twórczości. Warszawa, 1969
7. Szczepański J. Socjologia. Rozwój problematyki i metod. Warszawa. 1961.
8. Tatarkiewicz W. Historia estetyki Arkady. Warszawa. 1985-1991.
9. Tatarkiewicz W. Droga przez estetykę. Arkady. Warszawa. 1972.

Obciążenie pracą studenta		
forma aktywności	godzin	ECTS
Łączny nakład pracy	100	4
Zajęcia wymagające indywidualnego kontaktu z nauczycielem	65	2
Zajęcia o charakterze praktycznym	60	2

Bilans nakładu pracy przeciętnego studenta

forma aktywności	liczba godzin
udział w wykładach	15 h
udział w ćwiczeniach/ laboratoriach (projektach)	45 h
przygotowanie do ćwiczeń/ laboratoriów	12 x1 h= 12 h
przygotowanie do kolokwium/przeglądu zaliczeniowego	13 h
udział w konsultacjach związanych z realizacją procesu kształcenia	3 x 1 h= 3 h
przygotowanie do egzaminu	10 h
obecność na egzaminie	2 h

Łączny nakład pracy studenta: **4 ECTS** **100 h**

W ramach tak określonego nakładu pracy studenta:

- zajęcia wymagające bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:
 $15h + 45h + 3h + 2h = 65 h$ **2 ECTS**